KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2294/2000

af 16. oktober 2000

om undtagelse fra artikel 31, stk. 10, i Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter med hensyn til ankomstbeviser i forbindelse med differentierede restitutionssatser og om gennemførelsesbestemmelser for den laveste eksportrestitutionssats for visse mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1670/2000 [2], særlig artikel 31, stk. 10 og 14, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 1255/1999 fastsættes det i artikel 31, stk. 10, tredje led, at i forbindelse med differentieret restitution ydes restitutionen, når det godtgøres, at produkterne har nået den destination, der er anført på licensen, eller en anden destination, for hvilken restitutionen er fastsat. Der kan gøres undtagelser fra denne bestemmelse, såfremt det sker på betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

(2) I tilfælde af at eksportrestitutionen differentieres efter destination, fastsættes det i artikel 18, stk. 1 og 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter [3], ændret ved forordning (EF) nr. 1557/2000 [4], at en del af restitutionen, beregnet ved hjælp af bl.a. den laveste restitutionssats, udbetales på eksportørens anmodning, når der er ført bevis for, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde.

(3) I forbindelse med de særlige ordninger, der gælder for visse tredjelande, hænder det, at den gældende restitutionssats for eksport af visse mejeriprodukter til disse lande er lavere og undertiden meget lavere end den normalt anvendte restitutionssats. Det kan desuden forekomme, at der ikke er fastsat nogen restitution, og at der således heller ikke kan fastsættes nogen mindste restitutionssats.

(4) I Kommissionens forordning (EF) nr. 174/1999 af 26. januar 1999 om særlige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 for så vidt angår anvendelsen af eksportlicenser og eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter [5], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1961/2000 [6], fastsættes der i artikel 20a, stk. 8, en differentieret restitutionssats for visse former for mælkepulver henhørende under KN-kode 0402 ved udførsel til Den Dominikanske Republik.

(5) Den særlige ordning for eksport til Den Dominikanske Republik af produkter, der kan nyde særbehandling ved import i dette land, sikrer, at produkter, hvortil der er ydet restitution til andre destinationer eller til Den Dominikanske Republik uden om den særlige ordning, ikke kan importeres i Den Dominikanske Republik som led i den særordning, der er fastsat i aftalememorandummet mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Dominikanske Republik.

(6) Der bør derfor tages hensyn til denne særlige ordning i forbindelse med anvendelsen af ovennævnte bestemmelser i forordning (EF) nr. 1255/1999 og forordning (EF) nr. 800/1999 for at undgå, at eksportørerne i deres handelsforbindelser med tredjelande pålægges unødvendige finansielle byrder. Ved bestemmelsen af den laveste restitutionssats tages der således ikke hensyn til de satser, der fastsættes på de nævnte betingelser til den nævnte destination.

(7) Toldkontingentet for Den Dominikanske Republik gælder fra den 1. juli 2000. Aktørerne bør derfor også kunne udnytte denne undtagelse med virkning fra samme dato.

(8) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved undtagelse fra artikel 31, stk. 10, tredje led, i forordning (EF) nr. 1255/1999, jf. dog artikel 20a, stk. 14, i forordning (EF) nr. 174/1999, kræves der intet ankomstbevis for de produkter, der er omfattet af stk. 3 og 11 i artikel 20a i forordning (EF) nr. 174/1999.

[1] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.
[2] EFT L 193 af 29.7.2000, s. 10.
[3] EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11.
[4] EFT L 179 af 18.7.2000, s. 6.
[5] EFT L 20 af 27.1.1999, s. 8.
[6] EFT L 234 af 16.9.2000, s. 10.

Artikel 2

Den særlige restitutionssats, der fastsættes i artikel 20a, stk. 8, i forordning (EF) nr. 174/1999, og som er lavere end den laveste sats for de øvrige destinationer, tages ikke i betragtning ved bestemmelsen af den laveste restitutionssats i forbindelse med artikel 18, stk. 2, i forordning (EF) nr. 800/1999.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den gælder for de eksportlicenser, der anmodes om efter den 1. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. oktober 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen